

**Зі святами вас, дорогі земляки!
Миру, злагоди, гарної долі на вільній українській землі!**

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 83–84 (13988-13989), 14 ЖОВТНЯ 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

14 жовтня ми відзначаємо відразу декілька великих свят, які нерозривно пов'язані одне з одним. Сьогодні – День захисника України, Свято Покрови Пресвятої Богородиці, День українсько-го козацтва й День створення Української повстанської армії.

Кожне з цих свят символізує тих, хто захищав, захищає і захищатиме український народ від будь-якої ворожої навали. Ми згадуємо наших пращурів, козаків та повстанців УПА, які виборювали волю, незалежність та життя українців багато років тому.

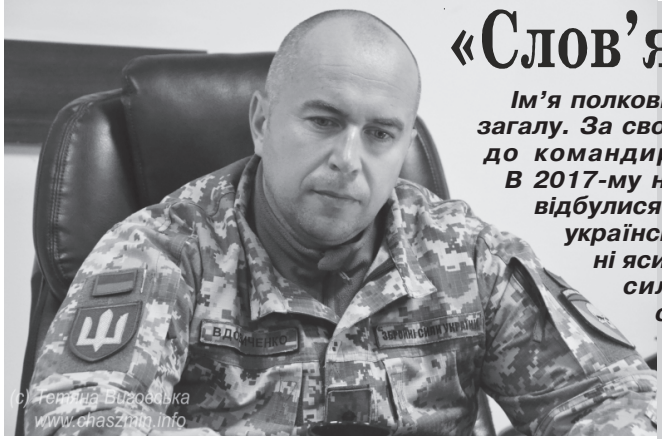
Ми висловлюємо глибоку пошану й дякуємо нашим військовим, захисникам сучасної незалежної України, які бережуть мирне небо над нашими головами та борються за суверенітет і кордони нашої Держави сьогодні.

Ми низько вклоняємось усім Героям, що віддали свої життя за всю історію боротьби за Волю і Свободу України й українців.

Ми щиро молимося Пресвятій Богородиці, прохаючи в неї заступництва для нас і наших захисників, та віримо, що вона захистить нас своїм покровом і подарує Україні таку бажану перемогу.

Від усього серця бажаю кожному з вас миру, достатку, здоров'я та благополуччя. ЗІ СВЯТАМИ!

**З повагою – Геннадій ДИКИЙ,
міський голова**

«Слов'ян». Роздуми комбрига

Ім'я полковника ОЛЕКСАНДРА ВДОВИЧЕНКА відоме широкому загалу. За свої майже 40 років він пройшов шлях від лейтенанта до командира провідної бригади Збройних сил України. В 2017-му на ділянці батальйону, яким командував «Слов'ян», відбулися останні на цей час найбільш запеклі бої російсько-української війни. Під час них 72 ОМБр перемолола в районі Ясинуватської розв'язки біля промзони Авдіївки значні сили ворога, серед яких був батальйон «Сомалі» сумнозвісного «Гіві». Супротивник близько 30 разів запрошував перемир'я, щоб мати змогу евакуювати тіла загиблих. Наприкінці серпня полковник Олександр Вдовиченко «Слов'ян» очолив 72 ОМБр ім. Чорних Запорозжів.

СЬОГОДНІ, В ДЕНЬ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ, ПРОПОНУЄМО ВАМ, ШАНОВНІ ЧИТАЧІ, РОЗДУМИ КОМАНДИРА ЛЕГЕНДАРНОЇ БРИГАДИ.

– У 2021 році ви повернулися в 72 ОМБр командиром, а старожили пам'ятають вас молодим лейтенантом. Які враження від призначення?

– По-перше, радість і гордість. Те, що я очолив одну з найпотужніших і міцних військових частин, які з початком війни довели всьому суспільству, що таке Збройні сили і виконання військового обов'язку. Я сьогодні заходив на склади РАО (ракетно-артилерійського озброєння – прим. авт.), і стояв там начальник складу. Той самий старший прапорщик, який у березні 2014 року видавав нам зброю. Я досі пам'ятаю ті відчуття. Ми отримали автомати і боеприпаси, прийшли в казарму і, лягаючи спати, клали зброю поряд із собою чи під подушку.

– У вас було розуміння в березні 2014 року, що ви йшли на війну?

– Не буду говорити за всіх, але було в мене певне відчуття страху. Не за себе, а перед невідомістю. Ми пережили жертви на Майдані під час Революції Гідності. Попередній президент покинув країну, ми перемогли, але що робити далі? Я був майором на посаді заступника начальника штабу бригади. Пригадую, на контрольно-перепускний пункт приходили цивільні й блокували КПП. Ці люди казали, щоб ми здали зброю, здали техніку й вийшли за територію військової частини, бо «ми властє, ми закон». Я запитав себе: «А хто я? Офіцер Збройних сил України чи інших військ?». Я ж присягав народові України, а тут таке ставлення. Потім був виїзд бригади на полігон та на Схід.

– Багато «експертів» кажуть, що якби десантувалися в Крим, то можна було агресію придушити...

– Я думаю, що ні. Напевно, тоді не було розуміння дій. Тривав період безладдя. Всі чекали виборів і легітимізації влади. Ми в бригаді були готові виконати бойове завдання, але таких було небагато. Як офіцерів, так і військовослужбовців за контрактом, що вже казати про строковиків. Я пам'ятаю, як ми набирали 300 військовослужбовців по мобілізації, а на ранок їх залишалося 100. Свідомі стали в лави ЗСУ, добробати й пішли воювати.

– Ви прихильник суворої субординації та статусу чи вводите в стиль керівництва елемент фронтового братерства?

– Люди, які воюють із 2014 року, зовсім по-іншому ставляться до керівництва особовим складом. Є грані: з одного боку – закон, а з іншого – порядність, і найбільшого результату досягає той командир, який розуміє, скільки можна «гнути палку». Є така фраза: «Потрібно не по-закону, а по-людськи». Для кожних обставин є свій час. Я війну розпочав заступником начальника штабу, але командував комендантським взводом. І в мене була певна частина бійців-працівників органів внутрішніх справ, якась частина людей із фабрик і заводів, а ще був контингент, якого я б остерігався за інших обставин. Але ми були в одному строю й захищали Батьківщину на Сході. В Авдіївці молодого лейтенанта «Тайфуна» поважали «дедушки». Бо Василь Тарасюк мав такі знання, що завдяки йому могли жити солдати.

– Іноді доводилося жорстко вказати на недоліки та місце, як написано у вас у книзі «72. Записки комбата», щоб виконували наказ?

– Доводилося говорити круто, хоч і не з усіма. Та найвищою похвалою для мене була та обставина, що мене накривали під час обстрілу люди. Я перший раз аж сторопів, а другий розізлився: «Ти що, б...дь, твориш?». А він у відповідь: «Командир, якщо вас захирають, то нам тут буде взагалі ж...па!».

– Навчання у військовому університеті додало вам знань чи ви самі могли б повчити викладачів?

– Хто хоче вчитися, той навчиться. Є багато поважних викладачів. Я дуже поважаю Олександра Михайловича Марченка. Цей викладач – Людина з великої літери. Я з Авдіївки, бувало, йому телефонував із проханням пояснити ту чи іншу ситуацію та допомогти. І він мені розказував, як правильно зробити. Має бути теорія, практика і бойовий досвід.

– У згаданому університеті я почув думку, що тактичний рівень у нас досить потужний, а от стратегічно мислити на 10–20–30 років у нас мало хто здатний. У плані розвитку ЗСУ. Ця думка була років з 5 тому почути...

– Є люди зі стратегічним мисленням. Заглядають вперед і на більший термін, але повинен бути незмінний курс держави, чітко визначена національна ідея. Раніше ми навчалися (і тренувалися) вести оборонні дії, потім – стабілізаційні, а нині ми відпрацьовуємо і наступальні дії. Тобто нас вчать і ми вчимо своїх підлеглих різним видам бою. Ніхто не знає, що буде завтра...

– І ви не знаєте?

– І я не знаю. Я командир бригади. Колись начальник генерального штабу приїхав до нас в Авдіївку. Ми пройшлися по позиціях, показали просування вперед, зайняту позицію ворога. А він каже: «Звідси в 2014 році по мені працював танк ворога, а там у них був міномет. Зараз я тут ходжу». Ми приїхали на КСП батальйону «Пентагон», який нещодавно було зруйновано в Авдіївці, й запропонували йому пройти там і там. Начальник ГШ взяв аркуш паперу, олівця і швидко накидав схему розміщення військ противника та розповів про реакцію ворога на наші дії, його маневри й напрямки вогню. Ось такі люди мислять стратегічно, а ми на своєму рівні маємо досконало знати те, що прописано в посадових обов'язках. Моє головне завдання – підтримання високої бойової готовності бригади й по першій команді виконати бойове завдання.

– Якби 72 ОМБр мала б такий особовий склад, як сьогодні, можна було б втриматися в 2014 році на кордоні?

– А ми і втрималися. Якби такі сили і засоби були в усіх частинах ЗСУ, то ми б відбили агресію ворожого угруповання, яке діяло проти нас в той рік. Тоді не було армійських корпусів, а була «новоросія» та залучені частини з Росії.

– Який рік з цієї війни вам запам'ятався найбільше й чому?

– Найбільше запам'яталася Авдіївка, де я був командиром 1 мехбату, а найбільш страшний – 2014-ий. Період хаосу. Не хочу, щоб таке коли-небудь повторилося знову. Як би не було важко в 2016–2017 роках, та я знав, що ліворуч від мене – Ковальський з 12 батальйоном, праворуч – Охріменко з 3 мехбатом, позаду – вся артилерія бригади, танки й усі резерви ООС. Я був не сам. А в 2014 році я міг поїхати в бік Ізвариного і не знати, село наше чи вже ні, можна їхати цією дорогою, чи вона вже замінована.

– Ви написали книгу «72. Записки комбата» й анонсували вихід другої частини. Це будуть записки комбрига чи комбата?

– Це будуть записки комбата. Я накидав план книги, роздумую над її змістом. Я обов'язково її напишу.

– Яка ваша мрія?

– Написати на фасаді «Донбас-Арени» два слова. Нас було четверо друзів. Живими залишилися тільки два. Я мрію після перемоги приїхати в Донецьк і на стіні стадіону написати «Смерть Новоросії».

Спілкувався **Костянтин КЛИМЧУК**

Разом до перемоги!

НАПЕРЕДОДНІ СВЯТА ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ до них на Східний фронт черговий раз їздили наші волонтери. І, звісно, не з порожніми руками. Прекрасні, небайдужі, сердечні, працелюбні, вірні своїй справі люди Білої Церкви та Білоцерківського району, яких координує відомо в місті та далеко за його межами Тетяна Василенко, за незмінної активної участі освітянської родини під керівництвом Юрія Петрика спорядили в далеку дорогу під зав'язку завантажений подарунками автомобіль. Хотіли, як самі кажуть, традиційно до Дня захисників і захисниць України привітати дуже дорогих нам усім людей. Кожен із великої команди однодумців допомагав чим міг: продуктами, речами, медикаментами, транспортом, пальним, обігрівачами, утеплювачем, плівкою, білизною, подушками, ковдрами, матрацами, спальними мішками, маскувальними сітками, карематами... Були в посилці й особливі послання – дитячі листи і малюнки.

На жаль, не обійшлося без пригод: на ходу в автівок не витримало колесо, але друзі підстрахували машиною. Відтак усе благополучно доставлено за призначенням. Бійці, до яких завітали наші земляки, радо їх зустрічали, щиро спілкувались, дякували за потрібні на війні речі й постійну турботу.

Від усього серця дякуємо й ми – і нашим захисникам та захисницям, і нашим волонтерам. І нехай оберігає їх Бог не тільки на Покрову, а й щодня! Вони разом наближають таку жадану перемогу!

Покрова: свято християн і воїнів

Віряни – далеко не єдині, хто вважає свято Покрови своїм. 14 жовтня мало особливе значення для запорозьких козаків, бійців армії УНР, українських повстанців-націоналістів. Саме цей багатий набір пов'язаних з Покровою сенсів і дає підстави історикам говорити про історичну тяглість, пов'язану з цією датою.

◆ В Україні Покрова Пресвятої Богородиці спочатку вважалася дівочим святом. Частково тому, що до 14 жовтня закінчувалися найважливіші роботи на землі і можна було нарешті готувати весілля. У ніч проти Покрови дівчата, які мріяли про заміжжя, примовляли: «Покрий землю сніжком, а мене – женишком». А їхні батьки жартували: «Прийшла Пречиста – несе старостів нечиста, а прийде Покрова – зареве дівка, як корова». Думки про заміжжя перепліталися з підготовкою до зимі: «Покрова накриває траву листям, землю – снігом, воду – льодом, а дівчат – шлюбним вінцем». Пора весіль і гулянь тривала аж до початку Різдвяного посту.

◆ За часів Запорізької Січі свято плавно змінило свій гендерний знак з жіночого на чоловічий і отримало назву Козацька Покрова. Для січовиків Богородиця була

заступницею і покровителькою, а Покрова символізувала своєрідний небесний щит, захист від ворогів.

◆ Історики пишуть, що для запорожців це було найбільше свято. На Покрову обирали нового отамана. А ще цього дня козаки, наче перелітні птахи, вирушали на зимівлю по своїх теплих хуторах, залишаючи на Січі тільки залозу з небагатьох воїнів.

◆ Тоді ж виник і новий тип ікони – «Козацька Покрова». На ній зображають українських гетьманів, церковних ієрархів і державних діячів, покритих омофором Богородиці.

◆ Військовий символізм свята взяли собі на озброєння бійці армії УНР в 1917-1920 роках. А в

1940-х Покрову стали вважати своєю бійці Української повстанської армії. В одній із листівок ОУН, випущеній 1947 року, йдеться про те, що свято УПА збігається з козацьким Святом Покрови, що свідчить про «неперервність збройної боротьби українського народу протягом нашої історії».

Олег КАРП'ЯК, ВВС Україна

«Батьківщина» ініціює створення ТСК для розслідування тарифного свавілля «Нафтогазу»

У Верховній Раді зареєстровано постанову «Батьківщини» щодо створення тимчасової слідчої комісії по тарифному свавіллю «Нафтогазу». Комісія розслідуватиме, чому українцям продають газ у вісім разів дорожче, ніж коштує його видобуток, і хто наживається на цьому. Про це лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко повідомила на своїй фейсбук-сторінці.

«Сподіваюсь, що постанову буде винесено на розгляд сесійної зали та підтримано. І країна нарешті дізнається, чому газ, який коштує 1 гривню, українцям продають щонайменше по 8! І хто наживається на цій шаленій різниці та людських злиднях», – зауважила Юлія Тимошенко. Вона висловила сподівання, що «слуги народу» підтримають вказану постанову з огляду на проголошену ними публічну боротьбу з олігархами та корупцією.

«Голосування монобільшості за нашу постанову стане найкращим доказом – чи дійсно вони мають бажання та волю навести порядок, чи це все тільки шоу для відволікання уваги», – уточнила лідер «Батьківщини».

На її переконання, розв'язання тарифної проблеми вже є, воно міститься у розробленому командою «Батьківщини» законопроекті №4680, яким передбачається направлення газу вітчизняного видобутку населенню й бюджетним установам за собівартістю плюс 30% прибутку.

«Тоді українські родини отримають український газ за справедливими цінами, а спритні ділки – втратять змогу наживатися на бюджеті», – наголосила Юлія Тимошенко.

Нагадаємо, Юлія Тимошенко заклікала владу зупинити тарифне свавілля і запропонувала рецепт зниження тарифів.

Громада відзначила день усиновлення

У Білоцерківській територіальній громаді на обліку в службі у справах дітей перебуває 270 дітей, які залишилися без батьківського піклування.

Разом із тим, 89 дітей віком до 18 років знайшли батьків, сім'ю, любов, тепло і затишок в усиновлених родинах. Ще 27 виховуються в 2 дитячих будинках сімейного типу, 2 – в патронатних сім'ях та 6 – у прийомних, які функціонують на території нашої громади.

З нагоди свята працівники служби у справах дітей БМР завітали в такі родини та від імені міської влади привітали дітей подарунками й солодощами, повідомляють офіційні джерела.

Щира вдячність прийомним батькам, вихователям за їхнє чуйне і небадуже серце, за любов і турботу, яку вони дарують дітям, за людяність, милосердя і теплоту душі!

Біла Церква поліпшила позиції

Цьогоріч наше місто піднялося на 5 позначок і посіло 17 місце в рейтингу FORBES кращих міст для ведення бізнесу в Україні, випередивши такі обласні центри, як Суми, Черкаси, Чернігів та Рівне.

Рейтинг оцінює 10 ключових сфер, які є основоположними для ведення бізнесу (прозорість міської влади, ділова активність, простота регіонального ведення бізнесу, купівельна спроможність, транспортне сполучення, безпека, освіта, протидія пандемії, міграційна привабливість, екологічна ситуація).

Найбільш розвиненими сферами Білої Церкви стали «Безпека», «Екологія», «Прозорість міської влади» та «Готовність до боротьби з пандемією».

У сфері «Безпека» наше місто посіло 1 позицію серед усіх міст, набравши 86 балів. А високий бал у сфері «Прозорість міської влади» Білій Церкві забезпечила оцінка від проєкту «Відкриті міста», який проводить організація Трансперенсі Інтернешнл. Крім того, ми стали другими за динамікою зростання позицій у рейтингу, повідомляють офіційні джерела.

Жінка благодатної долі

Вона не випадково обрала професію бібліотекаря. З дитинства любила читати та спілкуватися з людьми. А її наполегливість та цілеспрямованість допомогли мрії стати дійсністю. Швидко пролетіли студентські роки. І ось перша робота в Білоцерківській міській ЦБС. Тут працювала, дружила, раділа життю і знайшла своє жіноче щастя. Чи багато серед наших колег таких, що мають у трудовій книжці лише один запис? А в Антоніні Борисівні ДАЦЕНКО – один-єдиний!

Її життя – приклад любові до обраної професії, її поклонання. Антоніна Борисівна – досвідчений фахівець. Вона обслуговує читачів, бере участь у переобліках, переймається збереженням фонду, проводить масові заходи. А головна сфера діяльності, якій присвятила багато років, – бібліографія, робота з каталогами. Це дуже копітка й відповідальна робота, що потребує уміння та знань. Антоніна Борисівна завжди допоможе як колега, так і користувачам, надасть потрібну консультацію. Це завдяки їй кожен може знайти необхідний матеріал в розділах каталогу або в тематичних теках. Кожен її день починається з перегляду нової періодики та опису важливих статей. Її професійність і

сумлінне виконання завдань заслуговують слів вдячності. Нині працювати в бібліотеці складніше. Треба вдосконалювати свої уміння, володіти комп'ютерними технологіями, професійно зростати. Антоніна Борисівна з цим добре справляється, що і є запорукою її фахового та життєвого успіху.

Доля наділила її розумом, мудрістю, вмінням розбиратися в людях. Вона уважна, чуйна та врівноважена, стримана в емоціях, але справедлива, завжди має власну думку, нікого не образить, позитивно ставиться до оточуючих, за що її шанують колеги і користувачі. І так відповідально Антоніна ставиться до будь-якої справи у своєму житті. До речі, свою

фахову діяльність вона багато років поєднувала з активною громадською роботою у профспілковому комітеті.

А відповідальність, серйозність і небадужість у характері Тоні з дитинства. У великій родині доводилось багато допомагати батькам по господарству, доглядати за молодшою сестрою. Антоніна й зараз підтримує теплі зв'язки зі своїми сестрами, адже сім'я для неї – найголовніше в житті. Вона гарна господиня, добра порадиця, чуйна подруга, ніжна й турботлива матуся для єдиної донечки Катрусі.

Ми бажаємо колесі, щоб життя дарувало їй багато радісних подій, а майбутнє було добрим та щасливим.

Валентина ГОЛУБЕНКОВА

Чим ризикують невакциновані українці?

На другому році пандемії коронавірусу статистика залишається невтішною. Медики б'ють на сполох, адже практично всі госпіталізовані не мають щеплення. Чим страшний коронавірус для невакцинованих українців, розповідає Центр громадського моніторингу та контролю.

Ризик 1: тяжка форма COVID-19

Тяжка форма хвороби супроводжується високою температурою, ускладненим диханням або задишкою, болем у грудях, пневмонією тощо.

За даними МОЗ, найбільше ризиків за хворіти на тяжку форму коронавірусу мають літні люди й ті, в кого є супутні захворювання.

«На сьогодні лише 20 % українців 60+ вакциновані від COVID-19 принаймні першою дозою, а повністю вакцинованих – 16,6%. Доступ до вакцини вже є в найбільш віддалених кутках України, а мобільна бригада може приїхати до тих, хто не може самостійно пересуватися. Найважливіше – бажання українців захиститись від небезпечного вірусу», – закликав головний державний санітарний лікар Ігор Кузін.

Ризик 2: постковідні ускладнення

Медики розповідають, що перемогти сам вірус для повного одужання мало. Адже інфекція впливає на інші системи організму, наприклад, викликає згущення крові й тромби. Більше того, міжнародні дослідження свідчать, що коронавірус викликає порушення в роботі серця – міокардит, ішемію та ін.

Постковідні ускладнення можуть також спричинити важкі патології: ураження головного і спинного мозку з розвитком деменції, інсульту, енцефаліту, мієліту, полінейропатії.

Крім того, існує так званий довгий ковід – неприємні симптоми, які тримаються місяцями. Це втома, біль у голові та суглобах, безсоння, неможливість сконцентруватися, відчуття тривоги і депресія, панічні атаки тощо.

У Всесвітній організації охорони здоров'я стверджують, що ризик отримати довгий ковід мають люди з ожирінням та високим тиском. А в Україні, за даними ВООЗ, лише 39,6% громадян мають нормальну вагу.

Ризик 3: смерть

Найбільший ризик померти від коронавірусу мають літні люди. За даними МОЗ, 82% померлих від COVID-19 за весь період в Україні – люди віком від 60 років. При цьому 98,3% з них були невакциновані.

У відомстві наголошують, що хронічні хвороби не є протипоказанням до вакцинації проти COVID-19. Навпаки, люди зі слабким здоров'ям повинні додатково себе захистити. Не можна щепитися лише за умови важкої алергічної реакції на попередню дозу вакцини, гіперчутливості до одного з компонентів вакцини та температури тіла вище 38,5°C.

Зараз в Україні доступні три вакцини проти коронавірусу: AstraZeneca, CoronaVac від Sinovac та Comirnaty від Pfizer. Кожна з них допомагає уникнути тяжкої форми ковіду чи смерті.

ВТРАТА

Інтелегентна, порядна, добра, делікатна, елегантна, дуже красива і привітна жінка... Такою назавжди залишиться в нашій пам'яті **ЄФРОСИНІЯ ПЕТРІВНА КОРОЛЬ**.

Нестерпно важко писати про неї в форматі прощання. Бо поки що ми не усвідомили, як це – вона вже не подзвонить і не запитає, чи зможемо надрукувати в газеті подяку благодійникам, до яких повсякчас зверталася, аби бодай символічно підтримали її колег-ветеранів.

Не знайдіть, аби розповісти про чергового прекрасного ювіляра... Сама ж пішла у засвіти в ніч після власного Дня народження, коли зустріла 82-ліття. Але ж усі гадали, що й цього разу її серденько

справиться з підступним інфарктом...

Коли Єфросинія Петрівна востаннє була в гостях у редакції, майже з відчаєм говорила про спалюваний пам'ятник Скорботній Матері. Бідкалася, що роками він стоїть занедбаний, роз'ятрюючи душевні рани ветеранів. І коли місто нарешті облаштувало меморіал, ми подумали насамперед про пані Єфросинію, втішилися, що на одне хвилювання в її серця стало менше.

Безмежно жаль, коли такі люди покидають білий світ. Ми глибоко співчуваємо синам Єфросинії Петрівни – Володимирі та Сергієві, двом її внукам Романові та Дмитрові. Знаємо, що вони любили й оберігали її. Але серце – така незбагненна річ: зупиняється за тільки йому доступним наказом. Навіть якщо це мамине серце...

Світла пам'ять Вашій небайдужій і ніжній душі, дорога Єфросинію Петрівно. Хай пухом буде Вам білоцерківська земля.

Із вдячністю й повагою – колектив «Громадської думки»

В Білоцерківській громаді утворено 8 старостинських округів

Відповідно до рішення міської ради, на території сформованої Білоцерківської міської територіальної громади діятимуть:

Вільнотарасівський старостинський округ із центром у селі Вільна Тарасівка (вулиця Травнева, 2а), до складу якого входить територія сіл Вільна Тарасівка, Володимирівка, Гайок;

Терезинський старостинський округ із центром у селищі Терезине (вулиця Першотравнева, 2), до складу якого входить територія селища Терезине;

Піщанський старостинський округ із центром у селі Піщана (вулиця Замкова, 66), до складу якого входить територія села Піщана;

Томилівський старостинський округ із центром у селі Томилівка (вулиця Центральна, 42), до складу якого входить територія села Томилівка;

Шкарівський старостинський округ із центром у селі Шкарівка (вулиця Миру, 4), до складу якого входить територія

села Шкарівка;

Пилипчанський старостинський округ із центром у селі Пилипча (вулиця Соборна, 5), до складу якого входить територія сіл Пилипча, Городище та Глибочка;

Храпачівський старостинський округ із центром у селі Храпачі (вулиця Молодіжна, 7), до складу якого входить територія сіл Глушки, Храпачі та Скребиші;

Дроздівський старостинський округ із центром у селі Дрозди (вулиця Польова, 2), до складу якого входить територія сіл Сидори, Дрозди, Мазепенці.

Іншим рішенням було затверджено Порядок проведення громадського обговорення кандидатури старости в старостинських округах Білоцерківської міської територіальної громади.

Борги та обіцянки українським військовим

На сьогодні в Українській армії є дві ключові фінансові проблеми. Перша – борги. За станом на початок жовтня військовим заборгували 1,5 млрд грн обов'язкових виплат. Влітку були повністю зупинені виплати на оздоровлення, фіксувалися затримки «бойових».

У Мініборони пояснюють таку ситуацію погано спланованим бюджетом на 2021 рік. Документ не врахував додаткову потребу оборонного відомства у 5,7 млрд гривень. Саме стільки грошей необхідно для закриття обов'язкових одноразових виплат у повному обсязі та додаткової винагороди.

Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний підтверджує: «Призупинені виплати були у зв'язку з тим, що виділили коштів менше. Грошей залишилося менше спочатку в бюджеті. Йдеться про одноразові виплати, дійсно які є обов'язкові».

У профільному відомстві обіцяють, що всі заборгованості військовим будуть погашені в жовтні, але для цього ще потрібно внести зміни до держбюджету. Як стверджує заступниця міністра оборони Ганна Малаяр, до Верховної Ради вже подали відповідний проект закону. Як тільки депутати підтримають зміни, можна буде закрити всі борги перед захисниками.

Друга проблема, яка хвилює українських військовослужбовців сьогодні, – це низькі зарплати. Востаннє грошове забезпечення військових підвищували два роки тому. Зараз середня зарплата по Україні зросла до 14 300 грн, а солдатська так і залишилась на рівні 10 500 гривень.

Звичайно, на передовій заробітків більше й можуть перевищувати 20–30 тисяч гривень. Солдат на першій лінії у зоні операції Об'єднаних сил отримує зарплату від 10 500 гривень, бойову надбавку 17 000 грн і 5000 – за створення безпечних умов виконання бойових завдань. Залежно від звання

можуть бути додаткові доплати.

Експерти зауважують, що фінансові проблеми дуже впливають на мотивацію українських воїнів. Борги і низькі зарплати створюють напруженість і часто призводять до того, що цінні фавічки залишають лави ЗСУ. За даними Генерального штабу, близько 65% військовослужбовців служать лише один контракт і звільняються. Не в останню чергу через гроші.

У владних кабінетах про ситуацію знають і з року в рік обіцяють виправити. Наступного року планують одразу врахувати більше грошей. У першій версії державного бюджету на 2022 рік, який затвердив Кабмін, на безпеку й оборону загалом передбачено 319,4 млрд грн або 5,95% ВВП країни. Мініборони отримає 131 млрд грн, що на 13,4 мільярда більше, ніж цього року. В абсолютних цифрах це буде найбільший бюджет військового відомства за всю історію незалежності.

Грошове забезпечення військовослужбовців обіцяють збільшити на 7,7 млрд грн. Загалом це має бути найбільша стаття витрат оборонного бюджету, а саме: 72 мільярди гривень. Крім того, рекордні 33 млрд будуть виділені на розвиток озброєння і військової техніки.

Які цифри потраплять до фінального голосування по бюджету, поки невідомо. Але потреба переглянути зарплату військових сумнівів не викликає. Бо ті, хто боронить нашу незалежність, заслуговують на гідну підтримку з боку держави.

За інф. Центру громадського моніторингу та контролю

Рада ветеранів 2-го мікрорайону глибоко сумує з приводу втрати своєї колеги **КОРОЛЬ ЄФРОСИНІ ПЕТРІВНИ** – незамінної, чутливої, небайдужої, відповідальної людини, яка віддала понад 20 років роботи у ветеранській організації. Спи спокійно, наша подруго. Наше співчуття синам, невісткам, онукам, рідним.

Ветерани Білоцерківського національного аграрного університету з глибоким сумом сповідають, що на 73 році пішов з життя ветеран праці, голова ради організації ветеранів біолого-технологічного факультету, доцент кафедри технології виробництва молока та м'яса БНАУ **СОКОЛЕНКО ІВАН ПЕТРОВИЧ**, і висловлюють співчуття рідним, близьким, друзям та колегам покійного.

Світла пам'ять про Івана Петровича назавжди залишиться в наших серцях.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Білоцерківська міська рада повідомляє про початок процедури громадського обговорення щодо визначення обсягу виконання стратегічної екологічної оцінки (СЕО) проектів документів державного планування «Розроблення змін до детального плану території вздовж лівого берега річки Рось в районі провулку Яривого, вулиць Річкової, Запорізької та Водопійної в м. Біла Церква Київської області».

Згідно з вимогами Закону «Про стратегічну екологічну оцінку», громадське обговорення триватиме 15 днів, а саме: **з 15 жовтня 2021 р. до 31 жовтня 2021 р.**

Зауваження та пропозиції, надані поза межами визначеного строку, не приймаються та не розглядаються. Детальніше ознайомитися з повідомленням та змістом заяви можна на офіційному сайті БМР за посиланням: bc-rada.gov.ua/node/13198.

Відповідальна особа за прийняття зауважень: заступник начальника управління містобудування та архітектури БМР Пархоменко Вікторія Миколаївна, тел. 096-197-48-24.

Повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта – рішення Білоцерківської міської ради «Про затвердження Порядку здійснення самоврядного контролю за використанням та охороною земель Білоцерківської міської територіальної громади»

Відповідно до статей 9, 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», з метою одержання зауважень та пропозицій від юридичних та фізичних осіб, їхніх об'єднань Білоцерківська міська рада повідомляє про оприлюднення проекту рішення Білоцерківської міської ради «Про затвердження Порядку здійснення самоврядного контролю за використанням та охороною земель Білоцерківської міської територіальної громади».

Даний проект дозволить встановити єдину, чітко визначену та прозору процедуру здійснення заходів, спрямованих на дотримання законодавства у сфері використання та охорони земель Білоцерківської міської територіальної громади, а також сприяння соціально-економічному розвитку територіальної громади, відповідно до пункту 34 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Головним розробником проекту регуляторного акта є управління самоврядного контролю Білоцерківської міської ради: 09117, м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 38/12, кабінети №14, №18, №19, E-mail: usk@bc-rada.gov.ua.

Проект рішення Білоцерківської міської ради «Про затвердження Порядку здійснення самоврядного контролю за використанням та охороною земель Білоцерківської міської територіальної громади» та аналіз регуляторного впливу розміщені в мережі «Інтернет» на офіційному вебсайті Білоцерківської міської ради та її виконавчих органів за електронною адресою: bc-rada.gov.ua.

Зауваження та пропозиції до проекту регуляторного акта та аналізу регуляторного впливу приймаються від юридичних та фізичних осіб, їхніх об'єднань протягом одного місяця з дня оприлюднення з 8:00 до 17:00 (перерва з 13:00 до 13:45) у письмовому або в електронному вигляді за адресою управління самоврядного контролю Білоцерківської міської ради: 09117, м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 38/12, тел. 5-55-37, 5-40-42, 5-40-45, кабінети №14, №18, №19, E-mail: usk@bc-rada.gov.ua.

Інна НОВОГРЕБЕЛЬСЬКА, перший заступник міського голови

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки майна

На виконання рішення Білоцерківської міської ради від 30 вересня 2021 року № 1593-17-VII «Про передачу до складу об'єкта концесії майна, а саме: зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення багатоквартирних житлових будинків, які розташовані в місті Білій Церкві Київської області, та укладення додаткової угоди про внесення змін до концесійного договору від 25 березня 2013 року».

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта оцінки з метою передачі товариству з обмеженою відповідальністю «БІЛОЦЕРКІВВОДА» до складу об'єкта концесії.

Дата оцінки (дата, на яку проводиться оцінка майна): 31.10.2021 р. Найменування та місцезнаходження об'єктів оцінки:

1. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Олеса Гончара, 6.
2. Зовнішні мережі водовідведення, вул. Олеса Гончара, 10.
3. Зовнішні водопровідні мережі, вул. Логінова, 37а.
4. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Карбишева, 17.
5. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Карбишева, 30а.
6. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Карбишева, 30ж.
7. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Карбишева, 30д.
8. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Карбишева, 30е.
9. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Першотравнева, 69а.
10. Зовнішні водопровідні мережі, вул. Василя Стуса, 3.
11. Зовнішні мережі водовідведення, вул. Василя Стуса, 21.
12. Зовнішні мережі водовідведення, вул. Турчанинова, 3.

13. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Турчанинова, 7.
14. Зовнішні водопровідні мережі, вул. Турчанинова, 9.
15. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Турчанинова, 14.
16. Зовнішні водопровідні мережі по вул. Турчанинова, 15.
17. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Сквирське шосе, 214б.
18. Зовнішні мережі водовідведення, вул. Сквирське шосе, 224.
19. Зовнішні мережі водовідведення, вул. Сквирське шосе, 226.
20. Зовнішні мережі водовідведення, вул. Сквирське шосе, 252.
21. Зовнішні водопровідні мережі та мережі водовідведення, вул. Сквирське шосе, 254.
22. Зовнішні мережі водовідведення, вул. Сквирське шосе, 258.
23. Зовнішні водопровідні мережі, вул. Січневого прориву, 3.
24. Зовнішні мережі водовідведення, вул. Зелена, 42.
25. Зовнішні водопровідні мережі, вул. Лермонтова, 19.
26. Зовнішні водопровідні мережі, вул. Лермонтова, 20.
27. Зовнішні водопровідні мережі, бульв. Олександрійський, 33.
28. Зовнішні водопровідні мережі, бульв. Олександрійський, 35.
29. Зовнішні водопровідні мережі, вул. Преображенська, 9.
30. Зовнішні водопровідні мережі, вул. Богдана Хмельницького, 3.
31. Зовнішні водопровідні мережі, пров. Курсовий, 17а.
32. Зовнішні водопровідні мережі, пров. Курсовий, 22.
33. Зовнішні водопровідні мережі, вул. Ярослава Мудрого, 55/2.

Очікувана найбільша ціна надання послуг за одну

оцінку – 6000 грн.

Замовник робіт: управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради.

Платник робіт: управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради.

Строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 31.12.2015 р. № 2075 (у редакції наказу ФДМУ від 16.01.2018 р. № 47). До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3–5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефон для довідок: 5-88-27.

Конкурс відбудеться 03.11.2021 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії

ЧОРНОГУЗ ОЛЕГ ФЕДОРОВИЧ

Народився у 1936 р. на Вінниччині. Закінчив факультет журналістики столичного університету ім. Т. Шевченка. Працював у пресі та у видавництвах. Очолював журнал «Перець», видавництво «Український письменник». Обирався членом Президії та секретарем НСПУ.

Нагороджений орденом Ярослава Мудрого V ст., заслужений діяч мистецтв України. Лауреат премій ім. О. Вишні, ім. І. Багряного, ім. О. Гончара, ім. Є. Плужника, ім. М. Стельмаха...

Автор книг «Аристократ із Вапнярки», «Я хочу до моря», «Претенденти на папаху», «Вавілон на Гудзоні», «Дари пігмеїв», «Примхи доли», «Гроші з неба», вибраних творів у 7-ми та 10-ти томах, багатьох збірок гумору і сатири.

НАХАБА

Усмішка

Двері до Петра Семеновича Ключа відчинилися: на порозі, наче казкова фея, з'явилася особиста секретарка Нюра. В кабінеті запахло парфумами «Північне сяйво».

– Петре Семеновичу, там якийсь товариш по телефону... Цікавиться, як ваше ім'я та по батькові?

– А ви йому що?

– Ну, я вирішила це питання узгодити з вами...

– Правильно вирішили. Поцікавтесь, хто він і для чого це йому!

Нюра щезла по той бік дверей, оббитих блискучим дерматином. За кілька секунд з'явилася знову. В кабінеті вдруге запахло парфумами.

– Каже, що ви зробили йому добро...

От він і хоче вас привітати листівкою з Новим роком. Але не знає, як ваше ім'я та по батькові. Сказати?

– Одну хвилиночку, – Петро Семенович глибокодумно замислився. Перед очима пропливли відвідувачі. Їх було вже й не так багато: «Прищепи просив дитину влаштувати в садок... Хнюпа приходив за путівкою на лікування... Шпаченко, здається, благав взяти на квартиру... Понюхно після операції на важкій ділянці працює... Тоді був Шелудько, Жук, Сірчик... Хто б це міг бути?»

Петро Семенович глянув на Нюру. Нюра переступила з ноги на ногу.

– Каже, що я зробив добро?... – перепитав сердито Ключа.

– Каже, – низчала плечима Нюра.

– Женьїт його! – розгнівано вигукнув Петро Семенович. – Женьїт, і нехайно! У три шиї... Нахаба... Безсовісний... Бач, насміхатися надумав. Я особисто такого випадку не пригадую...

Олег ЧОРНОГУЗ

Поліфонія осені

З нагоди Дня художника, завдяки таланту білоцерківських митців у міській виставковій залі при бібліотеці філії №8 відкрито виставку «Поліфонія осені».

Експозиція, створена художниками різних поколінь, вийшла насиченою, різноплановою, яскравою. На

виставці представлений акварельний живопис Ольги Мілейко, Ірини Шевченко, Олени Ярославич, Олени

Гончарук, Каріни Родіонової, він переплітається з ескізами гобеленів Тетяни Губрій, олійним живописом Ігоря Безвербного, Леоніда Мадера, Крістини Смелової, Тетяни Чупис, Ольги Янчук, Тетяни Фокіної, Галини Томашук, Вікторії Опоряк, Світлани Мороз, Валерія Ружицького, Сергія Секретарьова, Георгія Пономарьова. Макети декорацій Ірини Рибак до вистав театру ім. П. Саксаганського доповнили палітру «Поліфонії осені».

Виставка діятиме до 30 жовтня.

Любов МИХАЙЛЮК

► Образок

Поцілунок Дені

Андрій у вільний час любив перечитувати поживклі сторінки свого записника, в якому кінострічкою проходило його довге нелегке життя. Ось він у полоні в німецькому концтаборі. А ось ледь живим здійснив втечу, добравшись до окупованої німцями Бельгії, віднайшов тамтешніх партизанів, влився в їхні ряди, став месником у боротьбі проти фашистських загарбників. Нарешті Велика Перемога. Про Андрія пишуть бельгійські газети як про відважного партизана-українця, його запрошують на різні зустрічі, молодіжні вечори, адже йому на той час виповнилося лише 20 років. Та й на вроду він був нівроку.

Якось до Андрія завітав командир партизанського підрозділу Роберт Дельво і запропонував чергову зустріч у кафе-штанті «Європа», де буде бал. Хлопець погодився.

У великому залі за круглими столами сиділи гості, на помості розмістилися оркестр і артисти. Тільки за одним столом, що в центрі залу, було пусто. «Це, мабуть, для важливого гостя», – подумав Андрій і не помілився. При вході до залу з'явилась велична постать. Оркестр загрив привітальну. «Це місцевий магнат, власник вугільних шахт, – прошепотів Роберт. – З ним його дружина й донька».

Привітавшись, вони розмістились за вільним столом. Роберт продовжував: «Андрію, ти лише поглянь на дочку магната, їй, мабуть, років 16. Яка красуня! Немов янгол, що зійшов із полотен Рембрандта чи Леонардо да Вінчі». Андрій тих картин не бачив, проте від живого янгола погляд відвести не міг. Вона сяяла, неначе в ореолі світла, шовковисті чучері торкались плечей. Легкий рум'янець на щічках. А вбрання... Андрієві здалося, що це щойно розкрився ніжний бутон троянди.

Зазвучала музика, розпочавши бал. То була, в

основному, класика, артисти співали арії з опер, були й танці. Раптом пролунав голос: «Пані та панове! На бал ми запросили відомих партизанів, які діяли в нашому місті під час німецької окупації. Їм слово!»

Роберт коротко розповів про бойовий шлях партизанського загону, в кінці додав: «Поруч зі мною – найвідважніший й партизан-українець, до того ж він ще й співак». У залі почали вигукувати: «Хай нам заспіває!» І Андрій заспівав свою рідну українську пісню «Повій, вітре, на Україну». Голос звучав по-особливому, то величаво, то душешно, ніжно. Співаючи, Андрій почувався так, немов він лелекою літає над неньою-Україною, де Тарасів садок вишневий коло хати, де хрущі над вишнями гудуть. Присутні в залі, затамувавши подих, уважно слухали.

Колі пісня закінчилась, всі гості, музиканти й артисти, стоячи, рукоплескали, вигукуючи: «Браво!». Не аплодував лише магнат і стримував свою дружину, яка намагалася виявити захоплення. Зате їхня донечка аж підскакувала, вітаючи молодого артиста.

Присутні загомоніли, ділячись враженнями від почутого й побаченого. А потім знову лунала музика, були співи й танці. Як раптом прозвучало: «Пані та панове, дамський танець!» І залунала ніжна мелодія вальсу.

ОСІННІЙ ДИТЯЧИЙ ЯРМАРОК

Біля бібліотеки-філії №9 сімейного читання, на бульварі Олександрійському, відбувся традиційний осінній дитячий ярмарок, організований працівниками книгозбірні й керівником студії інтелектуального та творчого розвитку дітей «ДоШколярки» Оленою Сітко. Цього року ярмарок був приурочений до Всеукраїнського Дня бібліотек та Дня вчителя.

І чого на цьому ярмарку тільки не було! На прилавках красувалися рум'яні яблука з медовими грушами, морква з бурячками, білоголова капуста з петрушкою, кропом і пастернаком, гордовито посідав своє почесне місце жовтобокий гарбуз. Та найбільшою популярністю у покупців-дітей користувалися смаколики –

різноманітні торттики, пряники, піржжикі, ватрушки, смачні соки, компоти та мед. А ще на ярмарку можна було відпочити, повеселитися та взяти участь у різноманітних конкурсах.

Доброю традицією став продаж на ярмарку виробів, виготовлених майстринями з волонтерської групи «Шалені бджілки», які опікуються нашими захисниками на Сході України.

Представила свої вироби й заслужена майстриня декоративно-вжиткового мистецтва Ольга Краюхіна з Фурсівської ОТГ. Щедрі розсипи талантів продемонстрували вихованці Білоцерківської школи мистецтв №1 ім. Ю. Павленка: вокал – Соломія Старинко (викладач Л. Криже-

шевська), гітара – Іван Харченко (викладач Ю. Здоренко), флейта – Павло Брігідін (викладач Р. Хакімов), саксофон – Марія Захарова (викладач Р. Хакімов).

Всіх присутніх привітали депутатка Білоцерківської міської ради Ольга Валеріївна Нагорна та директорка КЗ БМР Білоцерківська ЦБС ім. П. Красножона Раїса Павлівна Григоренко.

На осінньому ярмарку діти отримали ще одну порцію щастя, зрозуміли, як їх люблять і оберігають. Крім того, їм ще раз нагадали, що поруч живуть їхні однолітки з обмеженими можливостями: цьогоріч, як і завжди, бібліотекарі запросили на свято учнів спеціалізованої загальноосвітньої школи-інтернату для дітей з вадами слуху.

Катерина ВОЛИНЕЦЬ

5 міні-історій, які піднімають настрій

ДОБРОГО РАНКУ

Працюю за містом, на роботу їжджу завжди одним і тим самим міжміським автобусом, з одним і тим самим водієм, в один і той самий час. Відмінна риса автобуса – він яскраво-жовтого кольору, тому я його пропустити не боюся. Спокійно слухаю музику, знаючи, що щось жовте ось-ось замикотить. Ну і сьогодні, як звично, стою на зупинці, слухаю музику... Раптом крізь навушники чую гучний автомобільний сигнал. Дивлюся – стоїть якийсь автобус, відчиняються двері, а там мій водій кричить: «Жовтий зламався... Сідай, а то на роботу запізнишся!» Ось такий добрий ранок.

ПОМСТА

Викладаю у ВНЗ. Мама отримує другу вищу освіту. Завтра приймаю у неї залік. І чомусь саме сьогодні я згадав, як вона мені в дитинстві не купила трактор.

СОЛДАРНІСТЬ

Розійшовся з дівчиною. Зі спільного майна у нас був кіт, який залишився з нею. Вчора приносить мені пухнастого додому і каже: «На, забери його, він щоразу мочиться на тапочки мого хлопця». Мій, мій котяра!

НЕВИДИМИЙ ГОЛОС

Давні знайомі жили у панельному будинку з хорошою звукопроникністю. Син маленький. Мама не надовго відійшла у продуктовий магазин. Повертається і запитує:

– Ти плакав?

– Я спочатку заплакав, – каже син, – а мені невидимий голос сказав:

«Не кричи! Зараз мама прийде!». І я заспокоївся.

КІТ

Сидимо ввечері сім'єю на дивані перед телевизором. Кіт батьків (величезний британець, 6-7 кілограм) розлігся на кріслі. Через деякий час з крісла доноситься незадоволене нявкання. Тато швидко встає з дивана, підбігає до кота і обережно перевертає на інший бік. Кіт позіхає і знов засинає. Побачивши наші запитальні погляди, тато пояснює: «Незручно лежав».

Громадська думка
Засновник: ПП «Редакція газети "Громадська думка"»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук», м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 17300346000026009025662402
в ПАТ "Альфа-Банк" в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739 від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.